

13 lipca 2017. Wspomnienie św. pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta. Komentarz do Ewangelii O. Jacka Salija OP

(Rdz 44,18-21.23b-29;45,1-5) Juda oraz jego bracia przyszli do domu Józefa. Juda, zbliżywszy się do niego, rzekł: „Pozwól, panie mój, aby twój sługa powiedział słowo wobec ciebie. I nie gniewaj się na twego sługę, wszakżeś ty jak faraon. Pytał mój pan swoich sług: «Czy macie ojca lub brata?» Odpowiedzieliśmy panu mojemu: «Mamy starego ojca i jednego jeszcze, najmłodszego brata, zrodzonego przez niego już w starości. Brat tego najmłodszego nie żyje; został on więc jeden z tej samej matki i dlatego ojciec go pokochał». Rozkazałeś sługom twoim: «Sprowadźcie go do mnie, abym mógł go zobaczyć. Jeśli nie przyjdzie z wami wasz najmłodszy brat, nie pokazujcie mi się na oczy». Gdy więc przyszliśmy do twego sługi, ojca naszego, powtórzyliśmy mu twe słowa, panie. Potem zaś powiedział nam ojciec: «Idźcie znów, aby zakupić dla nas żywności». Odpowiedzieliśmy: «Nie możemy iść. Pójdziemy tylko wtedy, gdy z nami pójdzie nasz najmłodszy brat. Bo nie możemy pokazać się owemu mężowi, jeśli nie będzie z nami naszego najmłodszego brata». Wtedy powiedział nam twój sługa, ojciec nasz: «Wiecie, że jedna z mych żon urodziła mi dwóch synów. Jeden wyszedł ode mnie i wtedy pomyślałem sobie, że został rozszarpany, gdyż więcej go już nie widziałem. Jeżeli i tego drugiego zabierzecie ode mnie i spotka go jakieś nieszczęście, moja siwizna zstąpi do krainy zmarłych wśród niedoli». Józef nie mógł opanować swego wzruszenia i wobec wszystkich, którzy tam byli, zawołał: „Niechaj wszyscy stąd wyjdą!” Nikogo nie było z nim, gdy Józef dał się poznać swym braciom.

Wybuchnąwszy głośnym płaczem tak że aż usłyszeli Egipcjanie oraz dworzanie faraona, rzekł do swych braci: „Ja jestem Józef. Czy ojciec mój jeszcze żyje?” Ale bracia nie byli w stanie mu odpowiedzieć, gdyż złękli się go. On zaś rzekł do nich: „Zbliźcie się do mnie!” A gdy oni się zbliżyli, powtórzył: „Ja jestem Józef, brat wasz, to ja jestem tym, którego sprzedaliście do Egiptu. Ale teraz nie smućcie się i nie wyrzucajcie sobie, żeście mnie sprzedali. Bo dla waszego ocalenia od śmierci Bóg wysłał mnie tu przed wami”.

(Rdz 44,18-21.23b-29;45,1-5)

Juda oraz jego bracia przyszli do domu Józefa. Juda, zbliżywszy się do niego, rzekł: „Pozwól, panie mój, aby twój sługa powiedział słowo wobec ciebie. I nie gniewaj się na twego sługę, wszakżeś ty jak faraon. Pytał mój pan swoich sług: «Czy macie ojca lub brata?» Odpowiedzieliśmy panu mojemu: «Mamy starego ojca i jednego jeszcze, najmłodszego brata, zrodzonego przez niego już w starości. Brat tego najmłodszego nie żyje; został on więc jeden z tej samej matki i dlatego ojciec go pokochał». Rozkazałeś sługom twoim: «Sprowadźcie go do mnie, abym mógł go zobaczyć. Jeśli nie przyjdzie z wami wasz najmłodszy brat, nie pokazujcie mi się na oczy».

Gdy więc przyszliśmy do twego sługi, ojca naszego, powtórzyliśmy mu twe słowa, panie. Potem zaś powiedział nam ojciec: «Idźcie znów, aby zakupić dla nas żywności». Odpowiedzieliśmy: «Nie możemy iść. Pójdziemy tylko wtedy, gdy z nami pójdzie nasz najmłodszy brat. Bo nie możemy pokazać się owemu mężowi, jeśli nie będzie z nami naszego najmłodszego brata». Wtedy powiedział nam twój sługa, ojciec nasz: «Wiecie, że jedna z mych żon urodziła mi dwóch synów. Jeden wyszedł ode mnie i wtedy pomyślałem sobie, że został rozszarpany, gdyż więcej go już nie widziałem. Jeżeli i tego drugiego zabierzecie ode mnie i spotka go jakieś nieszczęście, moja siwizna zstąpi do krainy zmarłych wśród niedoli»”.

Józef nie mógł opanować swego wzruszenia i wobec wszystkich, którzy tam byli, zawołał: „Niechaj wszyscy stąd wyjdą!” Nikogo nie było z nim, gdy Józef dał się poznać swym braciom.

Wybuchnąwszy głośnym płaczem tak że aż usłyszeli Egipcjanie oraz dworzanie faraona, rzekł do swych braci: „Ja jestem Józef. Czy ojciec mój jeszcze żyje?” Ale bracia nie byli w stanie mu odpowiedzieć, gdyż zlekli się go. On zaś rzekł do nich: „Zbliźcie się do mnie!” A gdy oni się zbliżyli, powtórzył: „Ja jestem Józef, brat wasz, to ja jestem tym, którego sprzedaliście do Egiptu. Ale teraz nie smućcie się i nie wyrzucajcie sobie, żeście mnie sprzedali. Bo dla waszego ocalenia od śmierci Bóg wysłał mnie tu przed wami”.

(Ps 105,16-17.18-19.20-21)

Refren: Wspomnijcie cuda, które Pan Bóg zdziałał.

Potem głód przywołał na ziemię
i odebrał cały zapas chleba.
Wysłał przed nimi męża:
Józefa, którego sprzedano w niewolę.

Kajdanami ścisnęli mu nogi,
jego kark zakuto w żelazo,
aż się spełniła jego przepowiednia
i poświadczyło ją słowo Pana.

Król posłał, aby go uwolnić.
uwolnił go władca ludów.
Ustanowił go panem nad swoim domem,
władcą nad całą swą posiadłością.

(Mk 1,15)

Alleluja, alleluja, alleluja.

Bliskie jest królestwo Boże.

Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

Alleluja, alleluja, alleluja.

(Mt 10,7-15)

Jezus powiedział do swoich apostołów:

„Idźcie i głoscie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie. Nie zdobywajcie złota ani srebra, ani miedzi do swych trzosów. Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski. Wart jest bowiem robotnik swej strawy.

A gdy przyjdziecie do jakiegoś miasta albo wsi, wywiedzcie się, kto tam jest godny, i u niego zatrzymajcie się, dopóki nie wyjdziecie. Wchodząc do domu, powitajcie go pozdrowieniem. Jeśli dom na to zasługuje, niech zstąpi na niego pokój wasz; jeśli nie zasługuje, niech pokój wasz powróci do was.

Gdyby was gdzie nie chciano przyjąć i nie chciano słuchać słów waszych, wychodząc z takiego domu albo miasta, strząśnijcie proch z nóg waszych. Zaprawdę powiadam wam: Ziemi sodomskiej i gomorejskiej lżej będzie w dzień sądu niż temu miastu”.

Komentarz:

Co to jest Królestwo Niebieskie, które mają głosić uczniowie Pana Jezusa? Otóż Królestwo Boże jest wszędzie tam, gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, gdzie Bóg jest Królem. Kiedy np. w Modlitwie Pańskiej prosimy naszego Ojca, który jest w niebie: "Przyjdź Królestwo Twoje!", prosimy wówczas o to, ażeby Bóg był zawsze na pierwszym miejscu zarówno w naszym własnym życiu, jak i w całym naszym świecie.

Bo tam, gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, tam wszystko inne jest na swoim miejscu. I na tym właśnie polega Królestwo Boże.

W świecie jest wiele buntu przeciwko Bogu. Nieraz ludzie zachowują się tak, jakby mieli moc ustanawiania dobra i zła. Nieraz zamiast czcić Boga prawdziwego oddajemy się bałwochwalstwu, tzn. jakieś rzeczy stworzone traktujemy tak, jakby były one wartością najwyższą, poświęcamy się dla nich i nieraz czynimy je nawet przedmiotem kultu. Ten bunt przeciwko Bogu i nas niszczy, i świat pozbawia pokoju i porządku. W rezultacie naszych buntów przeciw Bogu nieraz zaczynamy żyć tak, jakby Boga w ogóle nie było.

Otóż polecenie Pana Jezusa, aby już teraz głosić Królestwo Boże, oznacza, że chociaż jesteśmy grzeszni, przecież jest to możliwe, żeby już teraz Bóg był w naszym życiu naprawdę na pierwszym miejscu.

Nie zapominajmy jednak, co na temat Królestwa Bożego powiedział Pan Jezus przed Piłatem. Zapytany o to, czy jest Królem, potwierdził to, ale od razu dodał: "Królestwo moje nie jest z tego świata". Bo mocą tego

Królestwa nie jest potęgą materialną, ani siłą wojska, ani sprawność organizacyjna. To Królestwo opiera się na mocy duchowej, ale też przynależność do niego napełnia mocą duchową. O tym właśnie mówił Pan Jezus, kiedy zwracał się do swoich uczniów: "Uzdrowiajcie chorych, wskrzeszajcie zmarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy!"

o. Jacek Salij OP